

El dia 1 de Setembre s'acordà acceptar el cinc per cent que «certa persona» ha ofert per picar la moneda plata en peces de cinc rals i de cinc sous, a la llei i pes que la que bat la ciutat de Barcelona, «considerat la gran necessitat de la present universitat en tant que no te remei algu de sustentar los trenta cinch soldats que dita universitat te en lo camp de Tarragona per defensa de la provintia y també quant atribollats estan los particulars de la present vila» amb la condició que el fabricant de moneda hagi de pagar tots els oficials, tant els seus com els que hi posi el Consell.

Per fabricar aquesta moneda acorden comprar a M^o Llorenç Lledó tres mil unces de plata (10 Octubre) a entregar de mil en mil lliures (22 Octubre) i es nomena síndic a M^o Esteve Prat per firmar les lletres de canvi per aquestes operacions. El dia 28 es dóna compte que M^o Llorenç Lledó ha entregat 1014 unces de plata al preu estipulat de 19 sous i mig l'unça, el qual argent val en total 988 lliures i 13 sous. El mateix dia 28 d'Octubre del 1641 s'acorda entregar aquest metall preciós a M^o Ramon Nadal, argenter ciutadà de Barcelona per fabricar la moneda però amb la condició que l'haurà de fabricar dintre la casa de la universitat. També s'aprova la proposició que en la fabricació d'aquesta moneda assisteixi diàriament un conseller distribuint la feina per torn; además cada vespre el conseller comptarà la moneda fabricada aquell dia i l'escrivà l'anotarà amb sota escrit de l'Argenter Ramon Nadal i la moneda «sia tancada en la caixa dita del pallol y que los encunys y porxons de dita fabrica en manera alguna no pugan ser trets de la casa de dita universitat». A proposta de M^o Joan Joffre es pren l'acord de pendre jurament a tots els consellers que cadascú tindrà bon compte en la fabricació de la moneda.

El dia 29 d'Octubre del 1641 s'acorda pagar les 2000 unces de plata que manquen a entregar per M^o Llorenç Lledó, a 20 sous, car ara no les vol entregar per menys. Además firmen un pacte amb Ramon Nadal, argenter, ciutadà de Barcelona i natural de Granollers amb les condicions generals d'encunyació de la moneda i amb l'obligació que té com a «procurador generals ab llibera y general admintstració» de M^o Llorenç Lledó, d'entregar les 2000 unces de plata al preu de vint sous l'unça. Així mateix s'estableix que l'esmentat Lledó tingui de cobrar l'entrega de l'argent i l'interés amb la mateixa moneda que es fabricarà, el qual pagament es farà dia per dia. Igualment fan constar que per cada «march de plata» que fabricarà cobrarà l'argenter Nadal 5 sous i 9 diners per pagar als seus oficials i altres despeses.

La Comissió de Consellers nomenada per portar l'assumpte passa comptes d'aquesta fabricació (la qual fou acabada el 23 de febrer anterior) el dia 23 de març del 1642; aixis consta que en Romon Nadal ha rebut 24.367 unces amb moneda fabricada; 333 unces i 8 argensos en riell; per tares de les